

DOI: 10.31866/2410-1311.41.2023.276695

УДК 159.942:37.015.311]:005.336.2

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА УСПІХУ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ІВЕНТ-МЕНЕДЖЕРА

Катерина Гайдукевич^{1а}, Людмила Поліщук^{2а}

¹Кандидат культурології, доцент,

ORCID: 0000-0001-5972-4693

e-mail: gajdykevich@ukr.net

²кандидат культурології, доцент,

ORCID: 0000-0002-4572-7647

e-mail: lapolischuk@gmail.com

^аКиївський національний університет культури і мистецтва,

Київ, Україна

Для цитування:

Гайдукевич, К., & Поліщук, Л. (2023). Емоційний інтелект як важлива складова успіху в професійній діяльності івент-менеджера. *Питання культурології*, 41, 78–88. doi: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.41.2023.276695>.

Мета статті — проаналізувати сутність та значущість емоційного інтелекту як важливої складової успіху в професійній діяльності івент-менеджера. *Результати дослідження*. Вказано, що в XXI ст. емоційний інтелект відіграє важливу роль у досягненні успіху практично в усіх видах професійної діяльності. Окреслено найпоширеніші моделі емоційного інтелекту та досліджено його сутність. Звернено увагу на затребуваність роботодавців у івент-менеджерах, які володіють навичками емоційного інтелекту. Зазначено, що формування високого рівня розвитку емоційного інтелекту відбувається під впливом відповідних освітніх компонент, які вивчаються у вищій школі, а також через сприятливе освітнє середовище в навчально-пізнавальній діяльності особистості. *Наукова новизна* полягає в обґрунтуванні значущості емоційного інтелекту в контексті професійної підготовки івент-менеджера з метою застосування навичок емоційного інтелекту в процесі самореалізації та досягненні професійного успіху. *Висновки*. Визначено, що розвиток емоційного інтелекту може суттєво підвищити ефективність професійної діяльності івент-менеджера. Доведено, що люди з високим рівнем розвитку емоційного інтелекту добре розуміють не лише власні почуття, потреби, але й почуття та бажання інших людей, ефективно працюють в команді, вміють проявляти емпатію та знаходити баланс як у професійному, так і в особистому житті. Наголошено, що роботодавці та стейкхолдери прагнуть залучити до своєї команди фахівців, які не лише володіють теоретичними знаннями, але й зможуть максимально швидко інтегруватися в колектив, бути гнучкими до нових знань та відкритими до комунікації. Зазначено, що сьогодні молодий фахівець з івент-менеджменту може розвинути навички емоційного

© Гайдукевич К., 2023

© Поліщук Л., 2023

Стаття надійшла до редакції: 01.01.2023

інтелекту в закладі вищої освіти, що допоможе йому досягнути успіху в професійній діяльності.

■ **Ключові слова:** емоційний інтелект; емоційна компетентність; івент-менеджмент; навички емоційного інтелекту; моделі емоційного інтелекту

■ Вступ

Перехід суспільства від індустріального до інформаційного обумовив виникнення значного інтересу до розвитку емоційного інтелекту як важливого ресурсу фахової підготовки молодих фахівців, що сприяє формуванню професійно-особистісних якостей та успішній професійній самореалізації. В умовах ринкової конкуренції за вакантні робочі місця фахівець з івент-менеджменту має знайти попит на свої потенційні здібності у професійній діяльності та продемонструвати не лише високий інтелектуальний рівень знань та організаторські навички, але й вміння контролювати власні емоції, справлятися з маніпуляціями інших людей, проявляти оптимальний рівень емпатії та протистояти критичним ситуаціям. Усі ці вміння та навички характерні для людей із високим рівнем емоційного інтелекту.

Ефективний спосіб засвоєння необхідних знань про емоційний інтелект на рівні свідомості з метою подальшого успішного використання їх у професійній діяльності є завданням освітньої політики закладу вищої освіти. У багатьох країнах світу на основі вже впроваджених у навчальний процес програм з розвитку емоційного інтелекту відзначається не лише покращення ментального та психічного здоров'я молодих людей, зниження антисоціальної поведінки серед здобувачів вищої освіти, але й формування ефективної комунікації, розвиток високого рівня емпатії та мотивацій для набуття нових професійних компетенцій. Така позитивна тенденція свідчить про необхідність викладання відповідних освітніх компонент у закладах вищої освіти, особливо для спеціальностей гуманітарного профілю, фахівців, основна діяльність яких зводиться до безпосередньої взаємодії з людьми та визначає командний результат.

■ Аналіз попередніх досліджень

Теоретичну основу дослідження сутнісних ознак, різноманітних підходів до структури емоційного інтелекту, концепцій, механізмів впливу емоційного інтелекту на успішність особистості складають праці багатьох зарубіжних (Г. Гарднер, Д. Дестено, Д. Карузо, Дж. Майер, П. Саловей, Р. Бар-Он, Д. Гоулман, Д. Фрейзер, Д. Хессон) та вітчизняних (Г. Березюк, Ю. Бреус, С. Дерев'янка, Н. Діомідова, Є. Карпенко, Т. Кириленко, Н. Коврига, М. Кузнєцов, О. Милословська, Е. Носенко, О. Філатова) науковців.

Питання розвитку емоційного інтелекту знайшли своє відображення у роботах вітчизняних науковців. Зокрема, визначено роль емоційного інтелекту та емоцій у структурі стресостійкості студентів, а також зв'язок структурних компонентів емоційного інтелекту з видами самоконтролю у дослідженні Т. Циганчук (2017) «Емоційний інтелект у структурі стресостійкості студентів»; засоби діагностики та аналізу психологічних особливостей емоційного інтелекту як

детермінанти перебігу психоемоційних станів студентів під час іспиту вивчаються М. Кузнецовим та Н. Діомідовою (2017) «Емоційний інтелект як чинник психоемоційних станів студентів в умовах іспиту»; ключові виміри емоційного інтелекту в контексті професійної компетентності менеджерів представлені Л. Заграй (2021) «Емоційний інтелект як складник професійної компетентності менеджера».

Незважаючи на те, що кількість наукових робіт, присвячених дослідженням емоційної сфери особистості, суттєво зростає, наукова розробка цієї проблематики саме в контексті професійної підготовки івент-менеджерів видається недостатньою, що робить тему нашого дослідження актуальною і необхідною.

■ **Мета статті**

Мета статті полягає в аналізі сутності та значущості емоційного інтелекту як важливої складової успіху в професійній діяльності івент-менеджера.

■ **Результати дослідження**

Необхідність вивчення та розвитку емоційного інтелекту постала особливо гостро в останнє десятиріччя, оскільки збільшення емоціогенних ситуацій, жорстка конкуренція на ринку праці, занижений рівень самоконтролю власних емоцій або заперечення емоційних реакцій, світова пандемія COVID-19 та війна в Україні призводять не лише до суттєвого збільшення емоційних навантажень на людину, погіршення взаємостосунків, невдоволення власною самооцінкою, негативного впливу на психічне самопочуття, але й перешкоджають виконувати соціальні обов'язки, унеможливають самореалізацію особистості, призводять до психічних розладів та хронічних захворювань.

На початку ХХ ст. тести для визначення коефіцієнта розумових здібностей, які були надзвичайно популярними на Заході, зазначали домінування поглядів суспільства на когнітивні здібності та методи їх вимірювання. За результатами тестів людей зараховували на навчання, приймали на роботу і навіть до лав армії. Після того, як вчені провідних університетів світу виявили, що значення IQ для досягнення успіху становить не більше 20 %, а справжній успіх залежить від показника високого рівня розуміти себе та інших, контролювати не лише свої, але й чужі емоції, мотивувати та впливати на командну роботу, тестування IQ втратило свою значущість. Виникла потреба в дослідженнях тих сторін особистості та поведінки, що мають важливе значення для ефективного функціонування в особистій та професійній діяльності.

Уміння контролювати емоції сьогодні є важливою складовою стабільного постіндустріального суспільства. Водночас статистичні дані щодо емоційної адекватності населення в Україні та країнах СНД зовсім невтішні. Зокрема, згідно з оцінками Держкомстату, відсоток розлучень зареєстрованих шлюбів у країнах СНД становить близько 60 % (основною проблемою розлучень називають емоційну сферу); смертність серед людей, які не здатні контролювати вияв своїх емоцій, складає на 40 % більше, ніж серед емоційно стабільних людей; 90 % вбивств здійснюються у стані афекту (вплив наркотичних речовин та алкоголю); близько 6 % населення України страждає на депресію (за даними ВОЗ,

400 млн осіб по всій планеті); 20,1% самогубств на 100 тис. населення фіксується в Україні (Грущинська, 2018).

Враховуючи вищезазначені показники, варто зазначити, що вплив негативних емоцій на формування особистості та процес її професійної самореалізації надзвичайно великий, адже сильні емоції та фізичні реакції стають значними перепонами на шляху успішної професійної діяльності та гармонійного особистого життя.

У науковий дискурс поняття «емоційний інтелект» ввели зарубіжні дослідники П. Саловей та Дж. Майєр (Salovey & Mayer, 1990), опублікувавши новаторську статтю «Emotional intelligence» у 1990 р. Емоційний інтелект науковці розглядали як підструктуру соціального інтелекту і розуміли його як здатність помічати власні та чужі емоції, розрізняти їх та використовувати цю інформацію для скеровування власних дій. Сформувавши теорію емоційного інтелекту та запропонувавши методику його вимірювання, американські психологи встановили певний стандарт для досліджень у цій галузі й довели, що емоційний інтелект є одним із визначальних видів інтелекту.

Першочергово трикомпонентна модель здібностей емоційного інтелекту (ідентифікація емоцій, регулювання емоцій, використання емоційної інформації в процесі мислення) згодом була доповнена іншими навичками та функціями. Відтак у новій моделі емоційний інтелект розглядався як ієрархічна структура із послідовними рівнями, що склалися вже із чотирьох елементів: ідентифікація емоцій (здатність помічати емоції, ідентифікувати, адекватно виражати, розрізняти); використання емоцій (здатність скеровувати свої емоції на важливі події та викликати відповідні емоції, що сприяють розв'язанню завдань); розуміння емоцій (здатність розуміти зв'язки між емоціями, переходи між ними, їх причини, вербальну інформацію про них) та управління емоціями (здатність контролювати різні емоції) (Mayer & Salovey, 1997).

Деякий інший погляд на емоційний інтелект був представлений у змішаній моделі емоційного інтелекту Р. Бар-Она. Емоційним інтелектом науковець називав набір некогнітивних здібностей, навичок і компетенцій, які впливають на можливість індивіда відповідати вимогам навколишнього середовища. Ґрунтуючись на результатах свого власного опитувальника для вимірювання емоційного інтелекту, Р. Бар-Он (Bar-On, 1997) створив п'ятифакторну модель, до якої увійшли: інтраперсональні якості, інтерперсональні здібності, адаптивність, управління стресами та загальний настрій. Власне, інтерперсональна властивість була представлена самоповагою, емоційною самосвідомістю, самовпевненістю, незалежністю; властивості — емпатією та взаємостосунками; управління стресовими ситуаціями охоплює здатність до розв'язування проблем, гнучкості; адаптивність передбачає стресову толерантність та контроль імпульсивності, а загальний настрій включає щастя та оптимізм особистості (Bar-On, 1997). На думку Р. Бар-Она, високий адаптаційний потенціал притаманний емоційно здібній людині.

У 90-х роках ХХ ст. Г. Гарднер ввів поняття множинного інтелекту і стверджував, що вирішальне значення для досягнення успіхів людини в житті має не один уніфікований тип інтелекту, а, найімовірніше, широкий спектр інтелектів, які не-

можливо визначити тестами IQ. Науковець окреслив сім ключових здібностей, які лежать в основі інтелекту: візуально-просторовий, вербально-лінгвістичний, логіко-математичний, тілесно-руховий, музично-ритмічний, міжособистісний та внутрішній. Два останніх, на думку автора, максимально наближені до емоційного інтелекту.

Розвиваючи свою теорію множинного інтелекту роками, Г. Гарднер (Gardner, 2011) надав коротке визначення множинних інтелектів особистості й зауважив, що міжособистісний інтелект полягає у здатності розуміти інших людей та те, що їх мотивує, як вони співпрацюють з іншими, а внутрішній проявляється у здатності створювати правдиву й точну модель самого себе для власної самореалізації.

Проте масштабна популяризація емоційного інтелекту розпочалася у 1995 році з виходу книги Д. Гоулмана «Емоційний інтелект» (2019). Разом зі своїми послідовниками Д. Гоулман перетворив емоційний інтелект на девіз для публічності у сфері бізнесу та навчання і зробив поняття емоційного інтелекту загальноновживаним. Автор розробляє змішану модель емоційного інтелекту на основі представленої раніше моделі Дж. Майєра і П. Саловея, поєднуючи когнітивні здібності з особистісними характеристиками.

Виходячи із власного бачення сутності емоційного інтелекту, Д. Гоулман додає до нього чотири структурні елементи:

- самосвідомість (аналіз власних емоцій і усвідомлення їх впливу на психологічний стан, використання інтуїції у процесі прийняття рішення, впевненість у собі, адекватна самооцінка);
- самоконтроль (вміння стримувати емоції, відкритість, адаптивність, ініціативність, оптимізм);
- соціальна чутливість (емпатія, співпереживання, завбачливість);
- керування взаєминами (надихання оточення, вплив на інших, допомога у самовдосконаленні, сприяння змінам, здатність до врегулювання конфліктів, співпраця і командна робота) (Гоулман, 2019).

Незважаючи на відмінності в структурі емоційного інтелекту, характеристики основних складових, зазначені моделі мають спільні риси, зокрема, вказують на важливість емоційного інтелекту в професійному та особистому житті людини та його розвиток у будь-якому віці, сприяють появі різних методик та тестів для вимірювання рівня розвитку емоційного інтелекту, а також підвищують інтерес наукової спільноти до вивчення емоційного інтелекту в усіх важливих сферах людської діяльності.

Більшість науковців вважають, що основою емоційного інтелекту є емоційна компетентність, в якій виокремлюють такі складові, як усвідомлення власних емоцій, усвідомлення емоцій та почуттів іншої людини, а також безпосередню взаємодію між людьми. На думку О. Кир'янової (2012), емоційною компетентністю можна вважати: «комплексну поведінкову характеристику людини, яка виражає її здатність ефективно розпізнавати, оцінювати, виражати й сприймати емоції (власні та оточення), а також усвідомлено керувати ними в процесі професійної діяльності за допомогою володіння сукупністю відповідних емоційних компетенцій» (с. 115). Аналіз наукової літератури доводить, що розвиток емо-

ційних компетенцій у працівників значно продуктивніше та ефективніше впливає на їх професійну діяльність.

Усвідомлюючи, що успішне функціонування компанії залежить не лише від суми інвестицій у нові технології, але й від вдало вкладених інвестицій у персонал, роботодавці та стейкхолдери прагнуть взяти на роботу фахівців, які не лише мають фундаментальні теоретичні знання, але й володіють високим рівнем розвитку емоційного інтелекту (вміють креативно мислити, генерувати ідеї, бути гнучкими до нових знань, володіють навичками ефективної комунікації та управління конфліктами). Така емоційна компетентність івент-менеджерів сприятиме підвищенню ефективності бізнесу та корпоративній культурі.

Емоційний інтелект сьогодні можна розглядати як один із головних факторів самореалізації та успішної діяльності івент-менеджера, адже робота фахівця івент-індустрії є емоційно напруженою. Люди, недотичні до професії івент-менеджера, схильні вважати, що робота в івент-індустрії зводиться до приємних зустрічей, запальних вечірок, шаблонних концепцій, прийнятних для всіх замовників і, звичайно, до суцільного задоволення. Варто зазначити, що івент-менеджером може бути далеко не кожна особистість, а лише та, яка здатна змінити уявлення та очікування людей щодо події, яка володіє величезним творчим потенціалом та гармонійно поєднує всі компоненти в процесі координації або проведення в єдине концептуальне ціле. Івент-менеджер — це багатогранна особистість, яка поєднує в собі різноманітні функції менеджера, психолога, модератора, креатора, сценариста, режисера та продюсера. Починаючи від розробки індивідуальної концепції, створення запрошень, вибору локації та спецефектів, й закінчуючи координацією події, організацією технічних процесів, усуненням форс-мажорів і дотриманням таймінгу.

Оскільки професія івент-менеджера потрапляє до категорії «людина-людина», вона передбачає високі вимоги до працівника, зокрема: розуміти настрої людей, вибудувати ділові взаємини з колегами та підлеглими, ефективно комунікувати, виражати емпатію та підтримувати позитивний емоційний баланс між усіма учасниками творчого процесу з метою успішної реалізації поставленого завдання.

Водночас найбільшим викликом у професії івент-менеджера можна вважати втомлюваність від практично цілодобового залучення до реалізації тієї чи іншої події, що призводить до емоційного виснаження, вигорання або депресії. Професійна діяльність івент-менеджера пов'язана з високим рівнем напруги, відповідальністю, постійною комунікацією з колегами та підрядниками, інтенсивністю та динамічністю продукування креативних ідей та індивідуальних концепцій, тобто емоції відіграють важливу роль у процесі професійного становлення та саморозвитку івент-менеджера. Саме тому ефективне ведення комунікації, навички управління конфліктами та ведення перемовин доводять особисту ефективність та успішність івент-менеджера як фахівця, яка можлива за умови оптимального рівня досягнення емпатії, емоційної регуляції та високого рівня стресостійкості.

Підвалини професійної діяльності івент-менеджера закладаються в закладі вищої освіти, зокрема у КНУКіМ. Студентський вік є особливим періодом

в житті молодшої людини, який вирізняється вищим рівнем пізнавальної мотивації. Однак зі вступом у заклад вищої освіти у здобувачів з'являється не лише новий соціальний статус, починають діяти нові правила поведінки та обов'язки, змінюється соціальне оточення, визначається приналежність до конкретної субкультури, але й з'являються обов'язкові освітні компоненти загальної та професійно-практичної підготовки. У межах освітнього процесу збільшується обсяг навчального матеріалу, навчальні завдання ускладнюються, а рівень інтелектуального розвитку потребує більшої уваги та концентрації. Навички з самоорганізації, самостійності, саморегуляції, самоуправління та самоаналізу створюють значні перепони та складнощі на шляху навчально-пізнавальної діяльності. За умови відсутності цілеспрямованої емоційно-вольової сфери здобувач вищої освіти ризикує не лише не задовольнити вимоги навчально-освітнього процесу, але й опинитися в стані емоційної спустошеності, вигорання та депресії. Водночас саме вища освіта є провідним чинником впливу на розвиток особистості та її психіку, почуття, емоційну компетентність та культуру.

В умовах повномасштабної війни в Україні навчальний процес продовжується. Здобувачам вищої освіти, як і раніше, потрібно отримувати нові знання, удосконалювати свої компетенції, готуватися до іспитів. Проте кардинально змінилися обставини та умови навчання. Здобувачам доводиться миттєво адаптуватися до нових умов життя, долати негативні емоційні стани, викликані надмірним хвилюванням за долю своїх рідних та близьких, підвищувати свою стресостійкість та ресурсність. Цього можна досягнути завдяки довірливій атмосфері в навчально-пізнавальній діяльності та підтримці сприятливого освітнього та дозвілєвого середовища в закладі вищої освіти.

Емоційна складова є ефективним інструментом у процесі формування майбутнього фахівця в галузі івент-індустрії, івент-менеджменту, адже взаємини між колегами, підлеглими та керівниками, замовниками та клієнтами, підрядниками та адміністраторами безпосередньо залежать від вміння людей сприймати, розуміти та правильно трактувати емоції партнерів по бізнесу, а також майстерно регулювати власні емоційні стани. Саме така здібність, будучи вкрай важливою, притаманна людям з високим рівнем емоційного інтелекту.

Можемо стверджувати, що недостатньо мати лише уявлення про інструментарій емоційного інтелекту, потрібно прищеплювати здобувачам вищої освіти навичку щоденної роботи над собою та своїм емоційним інтелектом.

У Стандарті вищої освіти першого бакалаврського рівня спеціальності 034 «Культурологія» (Міністерство освіти і науки України, 2020) до переліку фахових компетенцій випускника належать здатності розробляти та генерувати проекти, врегульовувати відносини у сфері культури, популяризувати знання про культуру та поширювати інформацію культурологічного змісту, використовуючи комунікативні засоби, тобто володіти навичками, в основі яких лежить емоційний інтелект. В освітній програмі «Івент-менеджмент» на вибір здобувачам вищої освіти представлена вибіркова освітня компонента «Емоційний інтелект», в межах якої здобувачі мають змогу вивчати емоційний інтелект та розвивати навички управління своїми емоціями та емоціями інших людей через різні практики, тренінги та методики з вдосконалення емоційного інтелекту, що

сприяє високому рівню розвитку емоційної культури та є запорукою успішної комунікації, кар'єри та гармонійного особистого життя. З огляду на те, що емоційний інтелект не має вікових меж і не є сталою ознакою, його розвитком і вдосконаленням можна займатися протягом усього життя.

Спеціалістка з управління суспільною свідомістю та комунікаціями О. Панок (б.д.) зазначає, що: «На відміну від тіла, над яким треба працювати постійно, емоційний інтелект можна натренувати раз і назавжди. За умови, якщо ми зможемо інсталювати систему розвитку інтелекту в структуру своєї особистості». На думку О. Панок, в умовах сьогодення системний підхід до тренування емоційного інтелекту може забезпечити безплатний український застосунок для тренування емоційного інтелекту EQ.app.Emotional Intelligence, розроблений авторкою зі своїми партнерами. Різноманітні практики, що містяться у застосунку, дають змогу за доволі короткий проміжок часу розвинути необхідні навички задля продуктивного проживання емоцій.

Висновки

Виходячи з вищезазначеного, можемо стверджувати, що емоційний інтелект є безсумнівним фактором успіху івент-менеджера в його професійній діяльності, адже професія івент-менеджера безпосередньо пов'язана з емоціями, які відображаються як у ставленні особистості до інших людей і світу, так і в ставленні до результатів своєї діяльності. Звичайно, з метою підвищення ефективності своєї роботи та професійної компетентності івент-менеджеру не варто забувати також про відповідний рівень розвитку пізнавального інтелекту. Сприятливим навчальним середовищем для розвитку емоційного інтелекту майбутніх фахівців івент-індустрії є заклад вищої освіти, який належним чином забезпечуючи навчально-пізнавальний процес, активізує розвиток емоційної компетентності та культури, що в свою чергу формує конкурентоздатного фахівця, який на ринку праці відповідатиме жорстким вимогам щодо якості підготовки молодих фахівців.

Подальші перспективи дослідження вбачаємо в належному висвітленні специфіки управління власними емоціями в професійній діяльності та узагальненні рекомендацій щодо розвитку та вдосконалення навичок емоційного інтелекту в івент-менеджерів в умовах сьогодення.

Список посилань

- Гюлман, Д. (2019). *Емоційний інтелект* (С. Л. Гумецька, Пер.). Vivat.
- Грущинська, Н. М. (2018). Економічна поведінка та емоційний інтелект в сучасних умовах зміни технологічних укладів. *Причорноморські економічні студії*, 33, 27–30. http://bses.in.ua/journals/2018/33_2018/7.pdf
- Заграй, Л. Д. (2021). Емоційний інтелект як складник професійної компетентності менеджера. *Вчені записки Таврійського Національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Психологія*, 32(71)6, 47–54.
- Кир'янова, О. В. (2012). Концепція емоційного інтелекту в системі управління персоналом організації. *Соціально-трудові відносини: теорія та практика*, 1(3), 111–117. <https://core.ac.uk/download/pdf/14715248.pdf>

- Кузнєцов, М. А., & Діомідова, Н. Ю. (2017). *Емоційний інтелект як чинник психоемоційних станів студентів в умовах іспиту* [Монографія]. Діса плюс.
- Міністерство освіти і науки України. (2020, 16 червня). *Стандарт вищої освіти України першого (бакалаврського) рівня галузі знань 03 – гуманітарні науки, спеціальності 034 – культурологія* (Наказ № 801) <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2021/07/28/034-Kulturolohiya-bakalavr.28.07-1.pdf>
- Панок, О. (б.д.). *Емоції за правилами та без: як не виснажитися в умовах війни? «Українки»*. Взято 10 лютого, 2023, з <https://ukrainky.com.ua/emocziyi-zapravulyamy-ta-bez-yak-ne-vysnazhytsya-v-umovah-vijny/>
- Циганчук, Т. В. (2017). Емоційний інтелект в структурі стресостійкості студентів. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія «Психологічні науки», 2*, 200–204.
- Bar-on, R. (1997). *The Emotional Intelligence Inventory (EQ-i): Technical Manual*. Multi-Health Systems.
- Gardner, H. (2011). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. Basic Books.
- Mayer, J. D., & Salovey, P. (1997). What is emotional intelligence? In P. Salovey, & D. J. Sluyter (Eds.), *Emotional development and emotional intelligence: Educational implications* (pp. 3–31). Basic Books.
- Salovey, P., & Mayer, J. D. (1990). Emotional intelligence. *Imagination, Cognition, and Personality*, 9(3), 185–211.

References

- Bar-on, R. (1997). *The Emotional Intelligence Inventory (EQ-i): Technical Manual*. Multi-Health Systems [in English].
- Gardner, H. (2011). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. Basic Books [in English].
- Houlman, D. (2019). *Emotsiynyi intelekt* [Emotional intelligence] (S. L. Humetska, Trans.). Vivat [in Ukrainian].
- Hrushchynska, N. M. (2018). Ekonomichna povedinka ta emotsiynyi intelekt v suchasnykh umovakh zminy tekhnolohichnykh ukladiv [Economic behaviour and emotional intelligence in modern conditions of changing technological systems]. *Black sea economic studies*, 33, 27–30. http://bses.in.ua/journals/2018/33_2018/7.pdf [in Ukrainian].
- Kuznietsov, M. A., & Diomidova, N. Yu. (2017). *Emotsiynyi intelekt yak chynnyk psykhoemotsiynnykh staniv studentiv v umovakh ispytu* [Emotional intelligence as a factor of psycho-emotional states of students in exam conditions] [Monograph]. Disa plus [in Ukrainian].
- Kyrianova, O. V. (2012). Kontseptsiiia emotsiinoho intelektu v systemi upravlinnia personalom orhanizatsii [The concept of emotional intelligence in the personnel management system of the organisation]. *Social and labour relations: theory and practice*, 1(3), 111–117. <https://core.ac.uk/download/pdf/14715248.pdf> [in Ukrainian].
- Mayer, J. D., & Salovey, P. (1997). What is emotional intelligence? In P. Salovey, & D. J. Sluyter (Eds.), *Emotional development and emotional intelligence: Educational implications* (pp. 3–31). Basic Books [in English].

Ministry of Education and Science of Ukraine. (2020, June 16). *Standart vyshchoi osvity Ukrainy pershoho (bakalavrskoho) rivnia haluzi znan 03 – humanitarni nauky, spetsialnosti 034 – kulturolohiia* [Standard of higher education of Ukraine of the first (bachelor) level of the field of knowledge 03 – humanities, specialties 034 – cultural studies] (Order No. 801). <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2021/07/28/034-Kulturolohiya-bakalavr.28.07-1.pdf> [in Ukrainian].

Panok, O. (b.d.). *Emotsii za pravylamy ta bez: yak ne vysnazhytysia v umovakh viiny?* [Emotions according to the rules and without: how not to be exhausted in the conditions of war?]. "Ukrainky". Retrieved February 10, 2023, from <https://ukrainky.com.ua/emocziyi-za-pravylamy-ta-bez-yak-ne-vysnazhytysya-v-umovah-viiny/> [in Ukrainian].

Salovey, P., & Mayer, J. D. (1990). Emotional intelligence. *Imagination, Cognition, and Personality*, 9(3), 185–211 [in English].

Tsyhanchuk, T. V. (2017). Emotsiinyi intelekt v strukturi stresostiikosti studentiv [Emotional intelligence in the structure of students' stress resistance]. *Naukovyi visnyk Mykolaivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho. Seriya "Psykhologichni nauky"*, 2, 200–204 [in Ukrainian].

Zahrai, L. D. (2021). Emotsiinyi intelekt yak skladnyk profesiinoi kompetentnosti menedzhera [Emotional intelligence as a component of a manager's professional competence]. *Scientific notes of Taurida National V. I. Vernadsky University. Series: Psychology*, 32(71)6, 47–54 [in Ukrainian].

EMOTIONAL INTELLIGENCE AS AN ESSENTIAL COMPONENT OF AN EVENT MANAGER'S PROFESSIONAL SUCCESS

Kateryna Haidukevych^{1a}, Liudmyla Polishchuk^{2a}

¹Candidate of Cultural Studies, Associate Professor,

ORCID: 0000-0001-5972-4693

e-mail: gajdykevich@ukr.net

²Candidate of Cultural Studies, Associate Professor,

ORCID: 0000-0002-4572-7647

e-mail: lapolischuk@gmail.com

^aKyiv National University of Culture and Arts,

Kyiv, Ukraine

The *aim of the article* is to analyse the essence and significance of emotional intelligence as an essential component of professional success in the event manager's activities. *Results*. It is indicated that in the 21st century, emotional intelligence plays an important role in achieving success in almost all types of professional activities. The most common models of emotional intelligence are identified and its essence is examined. Attention is drawn to the demand of employers for event managers who possess the skills of emotional intelligence. It is noted that the formation of a high level of emotional intelligence development occurs under the influence of the relevant educational components studied in higher education, as well as

through a favourable educational environment in the educational and cognitive activities of the individual. The *scientific novelty* consists in substantiating the importance of emotional intelligence in the context of professional training of an event manager to apply emotional intelligence skills in the process of self-realisation and achieving professional success. *Conclusions.* It is determined that the development of emotional intelligence can significantly improve an event manager's professional performance. The article demonstrates that people with a high level of emotional intelligence understand well not only their personal feelings and needs but also the feelings and desires of other people, work effectively in a team, can show empathy, and find balance in both their professional and personal life. It is emphasised that employers and stakeholders seek to attract to their team experts who not only have theoretical knowledge but also will be able to integrate into the team as quickly as possible, be flexible to new knowledge, and be open to communication. It is noted that today a young specialist in event management can develop emotional intelligence skills in a higher education institution, which will help him achieve success in his professional activities.

■ **Keywords:** emotional intelligence; emotional competence; event management; emotional intelligence skills; models of emotional intelligence

This is an open access journal, and all published articles are licensed under a Creative Commons Attribution 4.0.